

Rep.Nr. 09/133

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 8 JUNI 2009.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak :

P Cris René, wonende te

Appellant, vertegenwoordigd door Mr K. VAN
ATTENHOVEN, advocaat te Scherpenheuvel-
Zichem.

Tegen:

N.V. AXA BELGIUM, met maatschappelijke
zetel gevestigd te 1170 BRUSSEL, Vorstlaan
25.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. M.
VERGOTE, advocaat te Brussel.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de 4de kamer van de Arbeidsrechtbank van Leuven op 11 maart 2008;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 2 juni 2008;
- de besluiten van appellante partij;
- de besluiten en synthesebesluiten van geïntimeerde partij;

Gehoord de partijen in hun middelen en beweringen ter openbare terechtzitting van 4 mei 2009 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de neergelegde stukken.

★

★

★

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer P werd op 7 november 2002 het slachtoffer van een arbeidsongeval. Na het ongeval werd een discus hernia vastgesteld, waarvoor een operatieve ingreep plaats vond op 14 maart 2003. De heer P werd door Axa Belgium volledig arbeidsongeschikt erkend tot en met 14 juli 2003. Na die datum was er volgens Axa Belgium consolidatie zonder blijvende arbeidsongeschiktheid.

2.

Op advies van zijn behandelende arts heeft de heer P deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Leuven. Hij steunde daarbij verder op het advies van de door zijn vakorganisatie aangezochte raadgevend geneesheer, dokter Catry.

Bij vonnis van 24 oktober 2006 heeft de arbeidsrechtbank te Leuven dokter G. Vyncke aangesteld als deskundige. Op 11 januari 2007 vond het deskundig onderzoek plaats, waarbij echter dokter Catry, die

een einde gesteld had van zijn activiteiten als raadsgeneesheer, niet aanwezig was. Dokter Catry werd op initiatief van de vakorganisatie van de heer F vervangen door prof. Donceel, die blijkbaar voordien geen contact gehad had met de heer F .

Op 14 maart 2007 heeft de deskundige aan de partijen zijn voorverslag medegedeeld. De deskundige concludeerde dat er wel een blijvende fysieke invaliditeit was 3 %, doch dat daaraan geen blijvende economische arbeidsongeschiktheid beantwoordde. Op dit voorverslag werd op 22 maart 2007 gereageerd door professor Donceel, die mededeelde geen opmerkingen te hebben. Bij schrijven van 29 maart 2007 liet echter de behandelende geneesheer van de heer F Dr. Van Schaeybroeck, weten dat hij zich niet kon aansluiten bij het deskundig verslag en dat er volgens hem wel degelijk een blijvende economische arbeidsongeschiktheid was.

Op 28 mei 2007 heeft de deskundige zijn eindverslag neergelegd, waarin de conclusies van zijn voorverslag bevestigd werden.

3.

Bij vonnis van 11 maart 2008 heeft de arbeidsrechtbank te Leuven, in overeenstemming met de conclusies van het deskundig verslag, een volledige tijdelijke arbeidsongeschiktheid erkend van 8 november 2002 tot 5 januari 2003 en van 7 januari 2003 tot 14 juli 2003. De consolidatiedatum werd vastgesteld op 14 juli 2003, zonder dat een blijvende economische arbeidsongeschiktheid weerhouden werd. Het basisloon werd vastgesteld op 25.386,29 €.

4.

Bij verzoekschrift van 2 juni 2008 heeft de heer P hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis. In de besluiten heeft Axa Belgium een tegenvordering geformuleerd wegens tergend en roekeloos hoger beroep.

★

★

★

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het beroep is regelmatig naar de vorm. Het vonnis van de arbeidsrechtbank werd op 7 mei 2008 betekend. Het op 2 juni 2008 ingestelde hoger beroep werd ingesteld binnen de maand na de betekening en is aldus tijdig en ontvankelijk.

★

★

★

III. BEOORDELING.

Het hoofdberoep.

1.

De heer P beklaagt er zich over dat zijn rechten niet op adequate wijze verdedigd werden in het kader van het deskundig onderzoek, vermits hij vertegenwoordigd werd door een geneesheer die hij vooraf nooit ontmoet had en die met hem geen overleg had gepleegd.

De heer P is verder van oordeel dat de deskundige niet geantwoord heeft op de opmerkingen van dokter Van Schaeybroeck en dat de deskundige onvoldoende motiveert waarom hij geen blijvende arbeidsongeschiktheid weerhoudt. De heer P merkt daarbij op dat in het kader van de gerechtelijke expertise geen bijkomende technische onderzoeken werden uitgevoerd en dat er ook geen chronologische studie van de radiografische documenten heeft plaatsgevonden. Hij stelt dat uit de vaststellingen van de deskundige blijkt dat, ingevolge zijn fysieke invaliditeit, meerinspanningen noodzakelijk zijn, hetgeen volgens hem P inhoudt dat er ook een blijvende arbeidsongeschiktheid is.

De heer F legt verder een medisch verslag voor van Dr. Lechat. Hij is van oordeel dat, op basis van dit verslag en op basis van de vroegere verslagen van dokter Van Schaeybroeck en dokter Catry, er voldoende elementen zijn om een nieuw deskundig onderzoek te bevelen.

2.

De omstandigheid dat de heer P bij gelegenheid van het deskundig onderzoek zijn rechten niet opti-

maal heeft kunnen verdedigen doordat er onverwacht een wijziging was van raadsgeneesheer die hem diende bij te staan, heeft niet tot gevolg dat het deskundig onderzoek en het daaropvolgend verslag onregelmatig zouden zijn. Deze omstandigheid kan immers in ieder geval niet aangerekend worden aan de deskundige. De rechten van de heer F zijn gevrijwaard door het feit dat hij toch nog, door toedoen van zijn behandelend geneesheer, heeft kunnen reageren op het voorverslag en door het feit dat de rechter in volledige vrijheid oordeelt over het deskundig verslag en een aanvullend of nieuw verslag kan bevelen wanneer een partij, ook na neerlegging van het verslag, nieuwe elementen aanbrengt die een nieuw onderzoek wenselijk maken.

3.

Het hof is van oordeel dat de deskundige voldoende geantwoord heeft op de opmerkingen van dokter Van Schaeybroeck van 29 maart 2007. In het schrijven van deze geneesheer wordt enkel herhaald dat oorspronkelijk hij zelf, evenals dokter Lechat en dokter Catry, een blijvende arbeidsongeschiktheid van 6 % hadden voorgesteld en dat er, zijns inziens, gezien de opleiding, de werkzaamheden en het beroep van de heer P als chauffeur, er een blijvende economische weerslag was. Er wordt echter geen enkele concrete kritiek geleverd op de bevindingen van de deskundige, specialist in fysische geneeskunde die, na het voeren van een uitgebreid fysisch onderzoek, besluit tot het bestaan van een erg beperkte fysische invaliditeit (voornamelijk spierpijn ter hoogte van de rechter schouderbladheffer en een verminderde strekfunctie van de overgang tussen de halswervelkolom en de borstwervelkolom) die echter, volgens de deskundige, geen invloed heeft op de arbeidsgeschiktheid.

4.

Het verslag van Dr. Lechat van 15 oktober 2007 (en het schrijven van 14 oktober 2008 aan de raadsman van de heer P) houden geen voldoende elementen in om de bevindingen van de deskundige in vraag te stellen. Dokter Lechat stelt wel vast dat in het kader van de gerechtelijke expertise door de deskundige geen bijkomende technische onderzoeken werden uitgevoerd en dat er evenmin een studie gebeurde van de radiografische documenten, doch zij vermeldt niet welke bijkomende technische onderzoeken door de deskundige hadden dienen uitgevoerd te worden en welk het nut zou geweest zijn van een verdere studie van

de radiografische documenten. De heer P werd op 14 maart 2003 geopereerd voor een discussie hernia. Uit het deskundig verslag blijkt dat een controleradiografie werd uitgevoerd begin 2004. Uit dit onderzoek bleek dat er geen compressie meer was, dat er een perfecte positie was van de discusprothese en een goede beweeglijkheid. Noch in het verslag van dokter Lechat, noch in één van de andere verslagen, wordt aangevoerd dat er sinds 2004 een evolutie was die een aanvullend onderzoek noodzakelijk of nuttig maakte. De discussie bestond enkel over de vraag of de bewegingsbeperking en de pijnklachten ter hoogte van nek en schouder een economische weerslag hadden (cfr. verslag van dokter Catry van 1 maart 2006). De evaluatie van de blijvende arbeidsongeschiktheid noodzaakte aldus niet tot enig aanvullend technisch onderzoek en kon gebeuren op basis van een uitgebreid klinisch onderzoek, zoals de deskundige dit heeft uitgevoerd.

Voor het overige dient vastgesteld te worden dat in het verslag van dokter Lechat geen concrete elementen worden aangevoerd om de bevindingen van de deskundige te betwisten. Haar verslag concentreert zich essentieel op de bewijsproblematiek waarbij zij aanvoert dat het aan Axa Belgium is om aan te tonen dat het letsel niet het gevolg is van het ongeval. Er bestond echter geen betwisting over de vraag of de bewegingsbeperking van de schouder en de pijnklachten het gevolg waren van het arbeidsongeval.

5.

Ten onrechte meent de heer P een argument te kunnen putten uit het feit dat de beschreven letsels hem noodzakelijk tot meerinspanningen noopten en bijgevolg een blijvende arbeidsongeschiktheid met zich mee brachten. Hetgeen in de arbeidsongevallenwet vergoed wordt is het verlies of de vermindering van het economisch arbeidsvermogen van de betrokkene. Meerinspanningen worden als dusdanig niet vergoed in het kader van deze wetgeving. Het is slechts in de mate dat deze meerinspanningen effectief het arbeidsvermogen beïnvloeden, dat zij in aanmerking zouden kunnen genomen worden. De deskundige heeft echter vastgesteld dat de beperking in de beweeglijkheid van de schouder en de pijnklachten geen enkele invloed hebben op het arbeidsvermogen.

De tegenvordering wegens tergend en roekeloos beroep.

1.

Axa Belgium stelt een tegenvordering in en vordert de veroordeling van de heer P tot betaling van een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep. Zij vraagt op dezelfde basis eveneens de veroordeling van de heer F tot de beroepskosten. Zij steunt daarbij essentieel op het feit dat de raadgevend geneesheer, die de heer P bijstond in het kader van het deskundig onderzoek, zijn akkoord betuigd had met het deskundig verslag en dat initieel ook voor de rechtbank de bevestiging van het deskundig verslag was gevraagd.

2.

Uit de uiteenzetting van de heer P en uit het schrijven van Professor Donceel aan de raadsman van de heer F blijkt dat op de expertiseczitting niet Dr. Catry aanwezig was die aangesteld was om de heer F te verdedigen, die de heer P ontmoet had en verslag had opgesteld. Aanwezig was prof. Donceel, over wiens tussenkomst de heer P niet verwittigd was en met wie hij geen contact had gehad. Over de vraag of er onmiddellijk na de expertiseczitting een gesprek geweest is zijn de versies uiteenlopend. Uit het schrijven van professor Donceel blijkt in ieder geval niet dat deze, vooraleer aan de deskundige schriftelijk mede te delen dat hij geen opmerkingen had bij het verslag (en dus afstand nam van het advies van dokter Catry), daarover een akkoord gevraagd heeft van de heer P of dit antwoord met hem besproken heeft.

In deze omstandigheden dient ervan uitgegaan te worden dat professor Donceel geen voldoende mandaat had van de heer P om zijn akkoord te betuigen met het voorverslag van de deskundige. In diezelfde context kan begrepen worden dat de heer F het gevoel heeft gehad dat hij in het kader van de expertise niet voldoende zijn rechten heeft kunnen verdedigen. Er kan dan ook aan de heer P niet verweten worden dat hij, door het instellen van hoger beroep, een nieuw deskundig onderzoek heeft willen uitlokken. Hij beschikte daarbij over de verslagen van twee geneesheren, die oordeelden dat het deskundig verslag betwistbaar was.

Het hoger beroep van de heer P is dan ook niet tergend of roekeloos. De vordering tot het toekennen

van een schadevergoeding dient afgewezen te worden. Evenmin is er aanleiding toe om af te wijken van de regel van artikel 68 van de wet van 10 april 1971, die de kosten van de procedure ten laste legt van de verzekeraar arbeidsongevallen, behoudens indien de procedure tergend of roekeloos is.

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen;

Verklaart de tegenvordering van Axa Belgium ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt Axa Belgium tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van de heer F op 145,78 €;

★

★

★

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof
te Brussel en ondertekend door :

De Heren :

F. KENIS : Raadsheer,

C. VAN LIDTH DE JEUDE: Raadsheer in Sociale Zaken
als werkgever,

P. MANS : Raadsheer in Sociale Zaken
als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

C. VAN LIDTH DE JEUDE

P. MANS

D. DE RAEDT

F. KENIS

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de
5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 8 juni
2009 door :

De heer F. KENIS : Raadsheer,

En bijgestaan door :

D. DE RAEDT: Griffier,

D. DE RAEDT

F. KENIS